

suroviny pokoutně opatřené a tyto výrobky prodává. Trvá naopak i na dále nebezpečí zákonem potírané, že pachatel dříve nebo později uplatní ve svých prodejních cenách vedle celého, jinak obvyklého (mírného) zisku také zvýšenou cenu suroviny buď přímým zvýšením prodejních cen samotných anebo — ku kteréžto eventualitě vhodně poukazuje napažený rozsudek, — částečným snižováním alkoholických stupňů lihoviny na úkor kvality výrobků. Nelze proto shledati právně pochybeným stanovisko nalézacího soudu, že stačí všeobecná způsobilost pletich stěžovatelových, stupňovati cenu předmětu potřeby, třebaže nemohlo býti zjištěno a nebylo zjištěno, že jimi ke stupňování ceny stěžovatelem skutečně dojde.

Čís. 1400.

Pachatel zodpovídá i za opilství (§ 523 tr. zák.), do něhož se připravil pouhou lehkomyšlností.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1922, Kr I 1290/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 6. listopadu 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem dle §u 523 tr. zák.

Důvody:

Dovolávajíc se důvodu zmatečnosti čís. 9 písm. a) §u 281 tr. ř. uplatňuje zmateční stížnost, že obžalovaný byl neprávem uznán vinným přestupkem §u 523 tr. zák., poněvadž prý tento přestupek předpokládá opilství zaviněné, totiž takové, ve které pachatel připravil se hrubým kulposním zaviněním a ne pouhou lehkomyšlností, a neznaje až dosud účinků požívání alkoholových nápojů na svou vlastní fysickou a nervovou soustavu. Stížnost je na omylu. Dle §u 2 písm. c) tr. zák. nepřičítá se jednání neb opomenutí jako zločin, byl-li čin spáchán v úplné opilosti, která byla přivoděna bez zločinného záměru. Než již v tomto zákonném ustanovení jsou citovány §§ 236 a 523 tr. zák., z nichž ono stanoví, že, ač na jednání, která jsou jinak zločinem, nelze, byla-li provedena v nahodilé opilosti, přihlížeti jako na zločin, přece se v tomto případě opilost tresce jako přestupek (§ 523 tr. zák.). Definice tohoto přestupku dovolává se pak v §u 523 tr. zák. výslovně opět ustanovení §u 236 tr. zák. Dle toho je nepochybno, že skutková podstata přestupku dle §u 523 tr. zák. jest splněna i tehdy, byl-li čin, který je jinak zločinem, spáchán v opilosti nahodilé, vyjímajíc arci takovou nahodilost, následkem které se pachatel dostal do stavu opilosti vůbec a bez vlastního zavinění (na př. nahodilým vypitím jistého množství alkoholického nápoje v mylném přesvědčení, že jest to nápoj prostý alkoholu). Z toho plyne, že pachatel zodpovídá i za opilství, ve které se připravil nejen hrubým kulposním zaviněním, ale i následkem pouhé lehkomyšlnosti, poněvadž i tuto dlužno považovati za zavinění, byť i rázu lehčího.